

31 Δεκεμβρίου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 244/90).

Φορολογία Εισοδήματος — Δαπάνες που εκπίπτουν απο το φορολογητέο εισόδημα — Οι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου 1961-1986 — Άρθρα 11(1) και 13(ε)(ζ) — Περιεχόμενο της ρύθμισης — Το αποτέλεσμα της παραγράφου (ζ) είναι ότι για να εκπίπεται μια δαπάνη για σκοπούς φόρου εισοδήματος πρέπει τα έξοδα που διενεργήθηκαν να μην συνιστούν κεφαλαιουχική δαπάνη αλλά να αναφέρονται στα έσοδα της επιχείρησης (revenue) και οπωσδήποτε όλο το ποσό να έχει δαπανηθεί για την κτήση του εισοδήματος και μόνον — Η περίπτωση στην *P. Lanitis and Sons Investments Ltd. v. The Republic* και συνάδουσα νομολογία — Οι τόκοι που πληρώνονται σε χρέος για την αγορά μετοχών θεωρούνται κεφαλαιουχική δαπάνη — Προηγηθείσα σχετική χαριστική έκπτωση δεν απαλλάσσει το φορολογούμενο από τη φορολογική του υποχρέωση — Το πόρισμα της *Hellenic Bank Ltd v. The Republic* εν προκειμένω.

Φορολογία Εισοδήματος — Τεκμήριο νομιμότητας — Οι περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμοι 1961-1986 — Άρθρο 5(1)(β) — Υπαγωγή στην έννοια του φορολογητέου εισοδήματος, της αποζημίωσης για τερματισμό απασχολήσεως — Οι αρχές που εξάγονται από την Κυπριακή και Αγγλική νομολογία — Σε περίπτωση πληρωμής ενός ποσού για κατάργηση της σύμβασης εργασίας ή ως αποζημίωση για την ακύρωση της σύμβασης, το ποσό αυτό δεν υπόκειται σε φορολογία — Η χρησιμοποίηση του όρου "αποζημιώσεις" από τα μέρη δεν αλλάζει τη μορφή της πληρωμής.

Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής προσέβαλε τις φορολογίες επί του εισοδήματός του για τα φορολογικά έτη 1985-1987 και στην ουσία την απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος (α) να μην επιτρέψει ως έξοδα από το φορολογητέο εισόδημά του για τα χρόνια 1985-1987 τους τόκους που πλήρωσε για δάνελο που συνήψε το 1981 για την αγορά μετοχών και, (β) να συμπεριλάβει στο εισόδημα του αιτητή των ετών 1986 και 1987 και να φορολογήσει πρόσθετο ποσό £10.000 για κάθε χρόνο, που πήρε από την εταιρεία

Meridian Hotels Ltd.

Το εισόδημα του αιτητή κατά τον ουσιαστικό χρόνο προήρχετο από μισθωτές υπηρεσίες.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10 1. Σχετικά με το κατά πόσο επιτρέπεται η έκπτωση, για σκοπούς φόρου εισοδήματος, τόκων για αγορά μετοχών οι σχετικές διατάξεις των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1986 εκτίθενται στα άρθρα 11(1) και 13(ε)(ζ). Σύμφωνα με το άρθρο 11(1) για να εξευρεθεί το φορολογητέο εισόδημα οποιουδήποτε προσώπου εκπίπτουν όλες οι δαπάνες τις οποίες το πρόσωπο αυτό υπέστη εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για την κτήση του εισοδήματος. Από την άλλη μεριά το άρθρο 13 του Νόμου απαγορεύει ρητά την έκπτωση ορισμένων δαπανών, μεταξύ των οποίων, 15 είναι οποιαδήποτε δαπάνη η οποία δεν αντιπροσωπεύει ποσό που δαπανήθηκε ή διατέθηκε εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για το σκοπό κτήσεως του εισοδήματος, (παράγραφος (ε)) και οποιαδήποτε δαπάνη είναι κεφαλαιουχική (παράγραφος (ζ)).

20 Το αποτέλεσμα της διατάξεως αυτής του Νόμου είναι ότι για να εκπίττεται μία δαπάνη για σκοπούς φόρου εισοδήματος πρέπει τα έξοδα που διενεργήθηκαν να μην συνιστούν κεφαλαιουχική δαπάνη, αλλά να αναφέρονται στα έσοδα της επιχείρησης (revenue), και οπωσδήποτε όλο το ποσό να έχει δαπανηθεί για την κτήση του εισοδήματος και μόνο για το σκοπό αυτό (Βλ. *P. Lanitis and Sons Investments Ltd. v. The Republic*).

30 2. Τόκοι που πληρώνονται σε χρέος για την αγορά μετοχών, θεωρούνται ως κεφαλαιουχική δαπάνη και έτσι δεν μπορούν να αφαιρεθούν από το φορολογητέο εισόδημα του φορολογουμένου, πόσο μάλλον όταν οι μετοχές αυτές μεταβιβάστηκαν με δωρεά το 1985 από τον αιτητή σε συγγενικά του πρόσωπα και ως εκ τούτου από το 1985 και μετά, έπαυσε να γίνεται η πληρωμή τόκων γι' αυτές από τον αιτητή.

35 3. Αναφορικά με την έκπτωση που δίδετο στον αιτητή μέχρι το 1984 για τους τόκους που πλήρωσε στα δάνεια που έκανε για την αγορά μετοχών, αυτή είναι φανερό ότι γινόταν χαριστικά, γεγονός που δεν απαλλάσσει το φορολογούμενο από τη φορολογική του υποχρέωση (βλ. *Hellenic Bank Ltd. v. The Republic*).

30 4. Όσον αφορά το δεύτερο ερώτημα, κατά πόσον θεωρείται φορολογητέο εισόδημα εντός της εννοίας του άρθρου 5(1)(β) η αποζημίωση για τεματισμό απασχόλησης, το θέμα έτυχε δικαστικής εξέτασης τόσο στην Κύπρο όσο και στην Αγγλία και από τις αποφάσεις των Δικαστηρίων εξάγονται οι πιο κάτω αρχές:

(α) Σε περίπτωση πληρωμής ενός ποσού δυνάμει των όρων της

σύμβασης εργασίας το ποσό αυτό φορολογείται έστω και αν ληφθεί κατά το χρόνο ή μετά τον τερματισμό της απασχόλησης.

(β) Σε περίπτωση πληρωμής ενός ποσού για κατάργηση της σύμβασης εργασίας ή ως αποζημίωση για την ακύρωση της σύμβασης (abrogation of a contract of employment or as damages for the breach of it) το ποσό αυτό δεν υπόκειται σε φορολογία. Οι αρχές αυτές υιοθετήθηκαν και εφαρμόστηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο της Κύπρου σε σωρεία υποθέσεων.

5

5. Από τα γεγονότα της υπόθεσης προκύπτει πως δεν τίθεται θέμα οποιασδήποτε "αποζημίωσης" προς τον αιτητή, η οποία καταβλήθηκε για τερματισμό οποιωνδήποτε υπηρεσιών του. Το γεγονός ότι ο αιτητής χρησιμοποιεί τον όρο "αποζημίωση", αυτό, όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση *Στράτης Γκαράνης ν. Της Δημοκρατίας*, δεν αλλάζει τη μορφή των επίδικων πληρωμών. Ο χαρακτηρισμός μιας πληρωμής ως "εισόδημα" ή "αποζημίωση" δεν είναι καθοριστικό στοιχείο για τη φύση της πληρωμής ή του εισοδήματος.

10

15

6. Από την ανάλυση των πραγματικών δεδομένων, περιλαμβανομένης της διερεύνησης των προνοιών της Συμφωνίας Ξενοδοχειακής Διεύθυνσης εν προκειμένω, φαίνεται καθαρά ότι ο φορολογούμενος συνέχισε να παρέχει υπηρεσίες από τη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου στην εταιρεία Meridian Hotels Ltd και το 1987. Επομένως δεν θα ήταν δυνατό να αποζημιωθεί από το 1986 εφόσον δεν είχε απολυθεί.

20

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Georgiades v. The Republic (1972) 3 CLR 157.

Panos Lanitis and Sons (Investments) Ltd v. The Republic (1973) 3 CLR 667.

Lanitis and Sons Investments Ltd v. The Republic (1984) 3 CLR 1588.

30

Mirator Hotels Ltd and Another v. The Republic (1988) 3 CLR 281.

Παπαέλληνα & Σία Λτδ ν. Της Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 836/88, ημερ. 30/6/90)

Hellenic Bank Ltd v. The Republic (1987) 3 CLR 1619.

35

Henry v. Foster [1932] 16 T.C. 605.

Dale v. D. Soissons [1950] 32 T.C. 118.

Henley v. Murray [1950] 31 T.C. 351.

4 Α.Α.Δ. Γεωργίου ν. Διευθ. Φόρου Εισοδήματος

Chibbett v. Robinson and Sons [1924] 9 T.C. 48·

Cousoumides v. The Republic (1966) 3 CLR 1·

Tsangaridou v. The Republic (1969) 3 CLR 3409·

Fitikkides v. The Republic (1970) 4 CLR 15·

5 *Neocleous v. The Republic (1986) 3 CLR 2633·*

Γκαράνης ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 618/86, ημερ. 5/7/90).

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον των φορολογιών πάνω στο εισόδημα του αιτητή για τα φορολογικά έτη 1985-1987.

10 Σ. Αμπίζας, για τον αιτητή.

Α. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 15 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής προσβάλλει τις φορολογίες επί του εισοδήματός του για τα φορολογικά έτη 1985-1987 και η οποία στην ουσία αφορά την απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος, - (στη συνέχεια ο Έφορος) -
- 20 (α) να μην επιτρέψει ως έξοδα από το φορολογητέο εισόδημα του αιτητή για τα χρόνια 1985-1987 τους τόκους που πλήρωσε για δάνειο που συνήψε το 1981 από τους Δανειστικούς Επιτρόπους για την αγορά μετοχών στην εταιρεία Rebecca Hotels Ltd., και (β) Να συμπεριλάβει στο εισόδημα του αιτητή των ετών 1986 και 1987 και να φορολογήσει
- 25 πρόσθετο ποσό £10.000 για κάθε χρόνο που πήρε από την εταιρεία Meridian Hotels Ltd.

Το εισόδημα του αιτητή κατά τον ουσιαώδη χρόνο προέρχεται από μισθωτές υπηρεσίες.

Για τη φορολογία του 1985 ο αιτητής υπέβαλε ένσταση

ο ίδιος με επιστολή του ημερομηνίας 19 Οκτωβρίου 1987 και για τα χρόνια 1985-1987 μέσω των εγκεκριμένων λογιστών Μεταξά, Λοϊζίδη, Συρίμη με επιστολή ημερομηνίας 30 Οκτωβρίου 1989, για τους πιο κάτω λόγους.

(α) Ο Έφορος δεν του παραχώρησε έκπτωση για τόκους δανείου που πήρε από τους Δανειστικούς Επιτρόπους για αγορά μετοχών στην Εταιρεία Rebecca Hotels Ltd., και ότι 5

(β) Ο Έφορος θεώρησε ως φορολογήσιμα και φορολόγησε στα χρόνια 1986 και 1987 τα ποσά που πήρε ως αποζημίωση από την εταιρεία Meridian Hotels Ltd, γιατί απώλεσε τη θέση του. 10

Αναφορικά με τις ενστάσεις ο Έφορος διατήρησε την αρχική του απόφαση και απέστειλε στον αιτητή ειδοποιήσεις επιβολής φορολογίας ημερομηνίας 17 Ιανουαρίου 1990 μαζί με συνοδευτική επιστολή. 15

Οι λόγοι για τους οποίους ο Έφορος απέρριψε τις ενστάσεις είναι οι εξής:

"1. Τόκοι για αγορά μετοχών στην Εταιρεία Rebecca Hotels Ltd. 20

(ι) Ο αιτητής με δάνειο που του παραχωρήθηκε από τους Δανειστικούς Επιτρόπους αγόρασε το 1981 75,600 μετοχές ονομαστικής αξίας £1 η κάθε μια, στην εταιρεία Rebecca Hotels Ltd.

(ιι) Το 1985 ο αιτητής μεταβίβασε δια δωρεάς 70,000 μετοχές σε συγγενικά του πρόσωπα και ως εκ τούτου από το 1985 και μετά η πληρωμή τόκων έπαυσε να θεωρείται ως έξοδο το οποίον έγινε εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για την κτήση του εισοδήματός του όπως προνοείται από το Άρθρο 11(1) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων. 25 30

(ιιι) Πρόσθετα η αξία των μετοχών κατά την ημερο-

5 μηνία δωρεάς ήταν κατά πολύ μεγαλύτερη του δανείου που έκαμε ο αιτητής για αγορά των πιο πάνω μετοχών αφού όλες οι μετοχές της εταιρείας Rebecca Hotels Ltd ονομαστικής αξίας £200,000 πουλήθηκαν το 1987 για £718,400.-.

2. Ποσά που πληρώθηκαν στον αιτητή από την Εταιρεία Meridian Hotels Ltd £10,000 για το 1986 και £10,000 για το 1987.

10 (i) Η εταιρεία που κατέβαλε τα ποσά αυτά τα περιέγραψε στους λογαριασμούς που υπέβαλε ως αμοιβή του αιτητή για υπηρεσίες που αυτός προσέφερε στην εταιρεία ως εσωτερικός ελεγκτής.

15 (ii) Σύμφωνα με τα πρακτικά συνεδρίας του διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας Meridian Hotels Ltd ημερομηνίας 25/2/1986 (Παράρτημα Ε) αποφασίστηκε όπως ο αιτητής αμείβεται από την εταιρεία με ποσό £7,800 ετησίως ως αποζημίωση για τα εγκαταλειφθέντα δικαιώματά του και με πρόσθετο ποσό £2,200 ετησίως για να ενεργεί ως Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας.
20 Στα ίδια πρακτικά υπάρχει η άποψη μέλους του Συμβουλίου ότι ο αιτητής θα δικαιούται να παίρνει τα πιο πάνω ποσά εφόσον προσφέρει ανάλογες υπηρεσίες στην εταιρεία.

25 (iii) Ο αιτητής ουδέποτε προηγουμένως προσέφερε υπηρεσίες στην εταιρεία Meridian Hotels Ltd και επομένως δεν εγείρετο θέμα καταβολής σ' αυτόν οποιασδήποτε αποζημίωσης."

Τα νομικά ερωτήματα που εγείρονται στην παρούσα προσφυγή είναι δύο:-

30 (α) κατά πόσον επιτρέπεται η έκπτωση, για σκοπούς φόρου εισοδήματος, τόκων για αγορά μετοχών και,

(β) κατά πόσον το ποσό που πληρώθηκε στον αιτητή αποτελεί φορολογητέο εισόδημα.

Όσον αφορά το πρώτο ερώτημα, κατά πόσον επιτρέπεται η έκπτωση για σκοπούς φόρου εισοδήματος, τόκων για αγορά μετοχών οι σχετικές διατάξεις των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1986, (στη συνέχεια ο Νόμος), εκτίθενται στα άρθρα 11(1) και 13(ε)(ζ). Σύμφωνα με το άρθρο 11(1) για να εξευρεθεί το φορολογητέο εισόδημα οποιουδήποτε προσώπου εκπίπτουν όλες οι δαπάνες για τις οποίες το πρόσωπο αυτό υπέστη εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για την κτήση του εισοδήματος. Στη συνέχεια στο ίδιο άρθρο εκτίθενται οι παράγραφοι (α) έως (θ), σύμφωνα με τις οποίες επιτρέπεται ρητά η έκπτωση ορισμένων δαπανών, αλλά αυτές δεν έχουν σχέση με την υπό εκδίκαση υπόθεση. Από την άλλη μεριά το άρθρο 13 του Νόμου απαγορεύει ρητά την έκπτωση ορισμένων δαπανών, μεταξύ των οποίων, είναι οποιαδήποτε δαπάνη η οποία δεν αντιπροσωπεύει ποσό που δαπανήθηκε ή διατέθηκε εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για τον σκοπό κτήσεως του εισοδήματος, (παράγραφος (ε) και οποιαδήποτε δαπάνη είναι κεφαλαιουχική (παράγραφος (ζ)).

Το αποτέλεσμα της διατάξεως αυτής του Νόμου είναι ότι για να εκπίπτει μια δαπάνη για σκοπούς φόρου εισοδήματος πρέπει τα έξοδα που διενεργήθησαν να μην συνιστούν κεφαλαιουχική δαπάνη, αλλά να αναφέρονται στα έσοδα της επιχείρησης (revenue), και οπωσδήποτε όλο το ποσό να έχει δαπανηθεί για την κτήση του εισοδήματος και μόνο για αυτό τον σκοπό (*Georghiades v. The Republic* (1972) 3 C.L.R. 157, και *Panos Lanitis and Sons (Investments) Ltd v. The Republic* (1973) 3 C.L.R. 667, στην οποία γίνεται εκτεταμένη ανάλυση του θέματος με αναφορά και στην Αγγλική νομολογία.

Οι πιο πάνω θέσεις υποστηρίζονται από σειρά αποφάσεων. Στην υπόθεση *P. Lanitis and Sons Investments Ltd v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 1588, η πληρωμή τόκων που πληρώθηκαν για χρέος που χρησιμοποιήθηκε σαν κεφάλαιο στην επιχείρηση δεν επιτράπη ως έκπτωση από το φορολογητέο εισόδημα.

Στη σελ. 1592 της απόφασης αναφέρονται τα πιο

κάτω:-

5 "It is a well settled principle of income tax law, which has, also, been given statutory effect both here and in England, that no deduction from taxable income is allowable in respect of capital employed or intended to be employed in a trade; and that interest on borrowed money, which is capital intended to be employed or is employed in trade, is not allowable as a deduction from taxable income (see, inter alia, Halsbury's Laws of England 4th ed., vol. 23, p. 211, para. 304, and Simon's Income Tax 1964-1965, vol. 2 pp. 398, 399, para. 620).

15 The above principle was expounded in, inter alia, the *European Investment Trust Company Limited v. Jackson (H.M. Inspector of Taxes)*, 18, T.C. 1, 11, which was followed and applied in *Ascot Gas Water Heaters Ltd. v. Duff (H.M. Inspector of Taxes)*, 24 T.C. 171, 175, 176 and *Bridgwater v. King (H.M. Inspector of Taxes)*, 25 T.C. 385, 388,

20 It is true that in Simon's Income Tax, supra, there is expressed the view (at p. 399) that the decision in the *European Investment Trust* case, supra, might not withstand challenge in future, but this forecast does not appear to have turned out to be a correct one because, very recently, in *Pattison (Inspector of Taxes) v. Marine Midland Ltd.* [1982] Ch. 145, 159-167, the *European Investment Trust* case was again followed and applied."

30 Η απόφαση αυτή ακολουθήθηκε στην υπόθεση, *Mirator Hotels Ltd and another v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 281, και στην υπόθεση αρ. 836/88, *Παπαέλληνα & Σία Ατδ ν. Της Δημοκρατίας*, που εκδόθηκε στις 30 Ιουνίου 1990).

Είναι φανερόν από τα πιο πάνω ότι τόκοι που πληρώνονται σε χρέος για την αγορά μετοχών, θεωρούνται ως κεφαλαιουχική δαπάνη και έτσι δεν μπορούν να αφαιρεθούν από το φορολογητέο εισόδημα του φορολογουμένου, πόσο μάλλον όταν οι μετοχές αυτές μεταβιβάστηκαν με

δωρεά το 1985 από τον αιτητή σε συγγενικά του πρόσωπα και ως εκ τούτου από το 1985 και μετά, έπαυσε να γίνεται η πληρωμή τόκων γι αυτές από τον αιτητή.

Αναφορικά με την έκπτωση που δίδετο στον αιτητή μέχρι το 1984 για τους τόκους που πλήρωσε στο δάνεια που έκανε για την αγορά μετοχών, αυτή είναι φανερόν ότι γινόταν χαριστικά, γεγονός που δεν απαλλάσσει το φορολογούμενο από τη φορολογική του υποχρέωση. Συγκεκριμένα στην υπόθεση *Hellenic Bank Ltd v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1619, στη σελ. 1626 επώθησαν τα εξής: 5 10

"The fact that interest, as explained above, is deductible on the basis of administrative practice which takes the form of a concession by the respondent Commissioner, cannot by itself defeat a tax payer's tax liability as imposed by law, as concessions do not have the force of law and do not strictly form part of the tax code (see *Halsbury's Laws of England* 4th Edition Volume 23 paragraph 1681, page 1213)." 15

Όσον αφορά το δεύτερο ερώτημα, κατά πόσον το ποσό που πληρώθηκε στον αιτητή θεωρείται φορολογητέο εισόδημα εντός της εννοίας του άρθρου 5(1)(β) η αποζημίωση για τεματισμό απασχόλησης, το θέμα έτυχε δικαστικής εξέτασης τόσο στην Κύπρο όσο και στην Αγγλία και από τις αποφάσεις των Δικαστηρίων εξάγονται οι πιο κάτω αρχές: 20 25

(α) Σε περίπτωση πληρωμής ενός ποσού δυνάμει των όρων της σύμβασης εργασίας το ποσό αυτό φορολογείται έστω και αν ληφθεί κατά το χρόνο ή μετά τον τεματισμό της απασχόλησης (Βλέπε *Henry v. Foster* [1932] 16 T.C. 605 και *Dale v. D. Soissons* [1950] 32 T.C. 118). 30

(β) Σε περίπτωση πληρωμής ενός ποσού για κατάργηση της σύμβασης εργασίας ή ως αποζημίωση για την ακύρωση της σύμβασης (abrogation of a contract of employment or as damages for the breach of it) το ποσό αυτό δεν υπόκειται σε φορολογία (Βλέπε *Henley v. Murray* [1950] 31 T.C. 35

351 και *Chibbett v. Robinson and Sons* [1924] 9 T.C. 48, όπου ο Δικαστής Rowlatt τόνισε ότι "uncovenanted compensation for loss of office is not assessible to tax".

5 Οι πιο πάνω αρχές υιοθετήθηκαν και εφαρμόστηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο της Κύπρου σε σωρεία υποθέσεων (Βλέπε *Cousoumides v. The Republic* (1966) 3 C.L.R. 1, *Tsangaridou v. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 3409, *Fitikkides v. The Republic* (1970) 4 C.L.R. 15, *Neocleous v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2633).

10 Από τα γεγονότα της υπόθεσης και όπως αυτά εκτίθενται επίσης στη γραπτή αγόρευση του αιτητή προκύπτει πως δεν τίθεται θέμα οποιασδήποτε "αποζημίωσης" προς τον αιτητή, η οποία καταβλήθηκε για τερματισμό οποιωνδήποτε υπηρεσιών του. Το γεγονός ότι ο αιτητής χρησιμοποιεί τον όρο "αποζημίωση" αυτό, όπως αναφέρθηκε στην
15 υπόθεση *Στράτης Γκαράνης ν. Της Δημοκρατίας*, αρ. 618/86 που αποφασίστηκε στις 5 Ιουλίου 1990 και δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί, δεν αλλάζει τη μορφή των επίδικων πληρωμών. Ο χαρακτηρισμός μιας πληρωμής ως "εισόδημα" ή "αποζημίωση" δεν είναι καθοριστικό στοιχείο
20 για τη φύση της πληρωμής ή του εισοδήματος. Όπως αναφέρεται στην υπόθεση *Fitikkides* (πιο πάνω) "το γεγονός ότι σε μια πληρωμή δίνεται ένα συγκεκριμένο όνομα από τα μέρη της διευθέτησης δεν είναι αποφασιστικά πειστικό
25 (conclusive). Το Δικαστήριο θα εξετάσει την πραγματική φύση της πληρωμής."

Όσον αφορά το άρθρο 22 της Συμφωνίας Ξενοδοχειακής Διευθύνσεως (Παράρτημα "Ε" της γραπτής αγόρευσης δικηγόρου αιτητή) θα πρέπει να υποδειχθεί ότι για το Γενικό Διευθυντή και το προσωπικό του Τμήματος Προγραμματισμού υπεύθυνος για αποζημίωση σε περίπτωση τερματισμού της συμφωνίας είναι ο Manager (*Sunwing Hotels Cyprus Ltd*) και ορίζεται ο τρόπος αποζημίωσης. Αυτός είναι όπως προβλέπεται από το Κυπριακό Δίκαιο
35 ("Provided by the Cyprus Law"). Για το υπόλοιπο προσωπικό η αποζημίωση είναι αποκλειστική ευθύνη του ιδιοκτήτη. Δεν καθορίζει τον τρόπο που θα υπολογιστεί το

ύψος της αποζημίωσης. Η αποζημίωση θα δοθεί μόνον "όταν σταματήσει η Παρούσα Συμφωνία" ("in case of termination of the Present Agreement"). Στο άρθρο 23 της Συμφωνίας όμως αναφέρεται πότε και ποιός μπορεί να τερματίσει τη συμφωνία. Στην περίπτωση του αιτητή δεν 5 συνέτρεξε καμιά από τις αιτίες για να τερματισθεί η συμφωνία και να αποζημιωθεί αυτός.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να υποδειχθεί ότι ο αιτητής ήταν υπάλληλος στην εταιρεία C. Sideris & Sons Ltd από 1 Απριλίου 1975, μέχρι το 1989, και αυτή ήταν η κύρια ερ- 10 γασία του, ενώ εκείνη στην εταιρεία Meridian Hotels Ltd ήταν δευτερεύουσα. Αυτό φαίνεται από τον πιο κάτω πίνακα:-

C. Sideris & Sons Ltd		Meridian Hotels Ltd	
1/4/75 - 30/9/89		1/1/83 - 1/2/86	15
£		£	
1983	6469	4500	
1984	7278	4550	
1985	8915	4550	
1986	9660	350	20
1987	10082		
1988	10452		
1989	9251		

Καίτοι ο αιτητής εργάστηκε στην Meridian Hotels Ltd συνολικά τρία χρόνια και ένα μήνα και πήρε ακαθάριστο 25 εισόδημα £13,950, η αποζημίωση ήταν £15,600, ένα ποσό μεγαλύτερο από τις απολαβές του.

Ως προς τον ισχυρισμό ότι η βασική συμφωνία δεν τεματίστηκε αλλά τροποποιήθηκε, στις τροποποιήσεις δεν αναφέρεται η μέθοδος υπολογισμού της αποζημίωσης. Ο αιτητής σταμάτησε να εργάζεται ως εξωτερικός ελεγκτής, όμως δεν απολύθηκε από την Meridian Hotels Ltd αφού και τα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου αναφέρουν ότι θα ενεργεί ως Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας. Επίσης στα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου αναφέρονται ότι αποζημιώνεται ο αιτητής για τα εγκαταλειφθέντα δικαιώματά του δυνάμει της βασικής Συμβάσεως Διευθύνσεως.

Η βασική Σύμβαση δεν ήταν μεταξύ του αιτητή και της Meridian Hotels Ltd. Η σύμβαση έγινε μεταξύ της Sunwing Hotel Ltd (Manager) και της Meridian Hotels Ltd (Owner).

Όταν λοιπόν έγινε η τροποποίηση της Βασικής Σύμβασης Διευθύνσεως (amending Agreement 11/3/86 και side Agreement) στην πραγματικότητα η Meridian Hotels Ltd εγκατέλειπε το δικαίωμα του εξωτερικού ελεγκτή που έκανε στην Sunwing Hotel Ltd και το αντάλλαγμα που είχε για το δικαίωμα αυτό είναι η Sunwing Hotel Ltd να εγγυηθεί κέρδος το οποίο να είναι εξασφαλισμένο με τραπεζική εγγύηση. Η εγκατάλειψη του εξωτερικού ελέγχου αναφέρεται στην παράγραφο 15(b) (Deleting Article 5) της τροποποιητικής συμφωνίας. (Παράρτημα Στ στη γραπτή αίτηση του αιτητή).

Ο αιτητής για τα έτη 1986 και 1987 εισέπραξε τα εξής:

	1986	1987
	7.800	7.800 αποζημίωση
	2.200	2.200 αμοιβή Διευθύνοντος Συμβούλου
	-----	-----
	10.000	10.000

Από την πιο πάνω ανάλυση φαίνεται καθαρά ότι ο φορολογούμενος συνέχισε να παρέχει υπηρεσίες από τη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου στην εταιρεία Meridian Hotels Ltd και το 1987. Επομένως δεν θα ήταν δυνατό να αποζημιωθεί από το 1986 εφόσον δεν είχε απολυθεί.

5

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

*Προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς διαταγή για έξοδα.*